

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 8 ГОДИНА XVI 2007 г.

ЦЕНА 0,50 лв.

В БРОЯ

**ЕВРОПА -
ИЛИ КАК БОГ
ИЗПЪЛНЯВА
СЛОВТО СИ**

Четете на стр. 6

**МОЛИТВА
С ЕДНО
ИЗРЕЧЕНИЕ**

Четете на стр. 7

**ЗАСЕДАТЕЛИТЕ
ВЗЕХА
РЕШЕНИЕ
ПРОТИВ UPS**

Четете на стр. 7

В края на юли и началото на август събития, случили се в нашата страна, се превърнаха в една малка извадка на света като цяло, в който живеем.

Историята с българските медици изглеждаше приключила. Те се завърнаха в България; и след три смъртни присъди, заменени впоследствие с доживотен затвор, вече бяха свободни граждани - така си помислихме и си отъргнахме.

Но около финала на този сюжет се оформи един не малък абсурд. Първият му аспект се свеждаше до въпроса доколко се реши тяхното именно дело и доколко - делото на либийско-европейската политика и бизнес, на което, макар и подсъдими, медиците се оказаха просто свидетели. Защото проблемът, свързан с тези седем жертви на случая, се задвижи по твърде странна траектория. Като за начало той престана да бъде просто български проблем, а се изкачи с едно стъпало по-нагоре, превръщайки се в европейски с присъединяването ни към ЕС. Едва ли това направи медиците по-важни за Кадафи в качеството им на човешки същества, но щастливата звезда на тяхното избавление изгря благодарение

на факта, че това поне ги превърна в... златна мина за държавната му политика и бизнес. Неуде далеч над тях, като в някаква алтернативна документация по делото им, започнаха да се появяват един след друг междузвездни подписи, по-важни от тези на съдиите, адвокатите и прокурорите дори, работещи пряко по случая.

В зората на 21 век, в синхрон с библейското пророчество, че „човеците ще бъдат сребролюбиви“, светът стана свидетел на интерпретация на тема „Улови мига а ла Кадафи“. Той наистина доказа, че умее да лови - не само българи по либийските затвори, но и партньори в политическите и бизнес ходовете си.

Продължава на стр.4

Папа Бенедикт XVI заяви:

„Протестантските църкви не са християнски!“

На 10 юли Ватиканът потвърди доктрината си за върховенството на Римокатолическата църква, обявявайки че останалите християнски църкви са отстъпнически, а протестантските деноминации дори не могат да бъдат наречени църкви „в истинския смисъл на думата“.

Официалното изявление, „ратифицирано и одобрено“ от папа Бенедикт XVI и публикувано със съгласието му, преповтаря някои от най-противоречивите идеи от декларацията на Ватикана, добила публичност през 2000 г. отново под влиянието на Бенедикт, тогава все още кардинал Йозеф Ратцингер.

Продължава на стр.2